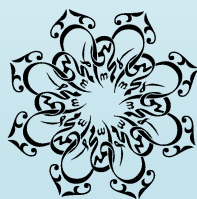

**PROBLEMSTILLINGEN OMKRING ANTALLET AF
ENHEDER (RAKA'ĀT) I TARĀWĪḤ-BØNNEN
IHT. AHL AL-SUNNAH**

Af

Mufti Imran bin Munir Husayn

Oprindeligt udgivet online i 2008 på en online blog (muwatta.dk)

Redigeret og genudgivet i 2023 på IslamAkademiet.dk

Copyright © IslamAkademiet 2023 | Til fri distribution i oprindelig tilstand

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

I Allāhs navn, Den Mest Nådefulde, Den Særdeles Barmhjertige

Al lovprisning tilkommer Allāh, verdens Herre, og må Allāhs ypperste fred og velsignelser være med vor elskede Mester Muḥammad, hans rene familie og alle hans ædle ledsagere, samt enhver der følger dem, indtil dommedagen.

INDLEDNING

Tarāwīḥ-bønnen er en betonet sunnah (*mu'akkadah*) for mænd og kvinder, og den udføres i ramadan-månedens nætter. Dens udførelse i forsamling (*jamā'ah*) er en kollektiv sunnah (*sunnah kifāyah*) og antallet af dens enheder (*raka'āt*) er tyve.

I vores tid er nogle folk af den overbevisning at *tarāwīḥ*-bønnen kun består af otte enheder, og at de resterende tolv enten er frivillige eller en dårlig innovation (*bid'ah sayyi'ah*). Dette mener de at kunne bevise ud fra Profetens Sunnah ﷺ. Dette standpunkt, som vi vil se, er i sig selv en dårlig innovation (*bid'ah sayyi'ah*) og ugyldigt at følge, fordi det går imod konsensus (*ijmā'*), som blev dannet allerede i Ledsagernes tid ﷺ, og som er blevet fulgt og opretholdt af de fire lovskoler siden. Konsensus (*ijmā'*) er i islam et sikkert og endegyldigt bevis (*dalīl qat'i*) og bindende, og der er intet konsensus stærkere end Ledsagernes konsensus. At gå imod det, er derfor vildledelse og afvigelse fra islams vej.

Men eftersom denne holdning, om at man kan nøjes med at bede otte enheder *tarāwīḥ*, i så høj grad bliver propageret, ser vi at selv ganske almindelige Sunni muslimer tror at det er et gyldigt standpunkt. Derfor er der behov for en kort afklaring af emnet i lyset af de anerkendte sunni lærdes beskrivelser, så forvirringen kan ophæves. En kort gennemgang følger derfor herunder.

DET PÅSTÅEDE BEVIS FOR OTTE ENHEDER TARĀWĪḤ-BØN

Beviset, der bliver fremlagt for at *tarāwīḥ*-bønnen skulle være otte enheder er bl.a. den følgende hadith fra *Umm al-Mu'minīn Sayyidatunā 'Ā'ishah al-Ṣiddīqah* ﷺ:

Fra Abū Salamah bin 'Abd al-Raḥmān, at han spurgte 'Ā'ishah ﷺ: »Hvordan var Allāhs Sendebuds ﷺ bøn i ramadan-måneden?« Hun svarede: »Han plejede ikke at bede mere end elleve enheder, hverken i ramadan-måneden eller i andet end den. Han plejede at bede fire enheder, og spørg ikke til deres skønhed og længde, og dernæst bad han (igen) fire enheder, og spørg ikke til deres skønhed og længde. Dernæst plejede han at bede tre enheder.« Hun tilføjede: »Jeg spurgte: 'Oh Allāhs Sendebud, sover du før du udfører *witr*?' Han svarede: 'Oh 'Ā'ishah, mine øjne sover, men mit hjerte sover ikke'«¹.

Ud fra denne hadith – og andre lignende – hævdes det at Profeten ﷺ altså bad otte enheder *tarāwīḥ*-bøn (mens resten var *witr*) og det, der er bevist fra Profeten ﷺ må nødvendigvis være korrekt. På den baggrund påstås det, det at Ledsagerne bad tyve enheder, blot viser at tyve enheder er tilladt, men at otte er minimum.

Men denne argumentation er forkert og den anførte konklusion er derfor en fejlslutning.

FORSKEL PÅ FRIVILLIG NATBØN (QIYAM AL-LAYL) OG TARĀWĪḤ-BØNNEN

Den nævnte hadith handler nemlig slet ikke om *tarāwīḥ*-bønnen men om *tahajjud*-bønnen også kaldet *qiyām al-layl* – frivillig bøn om natten. Der er en del beviser på dette:

1. Først og fremmest siger *Sayyidatunā 'Ā'ishah* ﷺ selv at Profeten ﷺ ikke bad mere end otte enheder '*hverken i ramadan-måneden eller i andet end den*' – og eftersom *tarāwīḥ*-bønnen kun bedes i ramadan-måneden, mens *tahajjud*-bønnen bedes både i ramadan-måneden såvel som uden for den, så kan der ikke være tale om *tarāwīḥ*-bønnen her, men *tahajjud*-bønnen.
2. Et andet tydeligt argument er det faktum at eksempelvis Imam Muslim faktisk har placeret denne hadith i kapitlet om frivillig bøn om natten (*ṣalāt al-layl*), og ikke i kapitlet om *tarāwīḥ* i ramadan-måneden (hvor hans kapitel hedder: *al-targhīb fī qiyām ramadān wa huwa al-tarāwīḥ*). Imam al-Tirmidhī har ligeledes placeret denne hadith i kapitlet om frivillig bøn om natten (hvor hans kapitel hedder: *mā jā'a fī waṣf ṣalāt al-Nabī ṣalla Llāhu 'alayhi wa sallam bi al-layl*) i stedet for kapitlet om *tarāwīḥ*, og det samme gælder Imam Abū Dawūd, Imam al-Nasā'ī og Imam Ibn Mājah ﷺ.

Ud over at nævne denne hadith i kapitlet om *tahajjud* har Imam al-Bukhārī også nævnt denne hadith i kapitlet om natbønnen i ramadan-måneden. I deres forvirring har nogle folk derfor antaget at den omhandler *tarāwīḥ*-bønnen, men fordi *tahajjud*-bønnen også udføres i

¹ Imam al-Bukhārī, *al-Jāmi' al-Ṣaḥīḥ*, *kitāb al-tahajjud*, *bāb qiyām al-Nabī ṣalla Llāhu 'alayhi wa sallam bi al-layl fī ramadān wa ghayrih* & Imam Muslim, *al-Jāmi' al-Ṣaḥīḥ*, *kitāb ṣalāt al-musāfirīn wa qasruhā*, *bāb ṣalāt al-layl wa 'adad rak'āt al-Nabī ṣalla Llāhu 'alayhi wa sallam fī al-layl*

ramadan-månedens er Imam al-Bukhārī's tilføjelse af denne hadith i kapitlet ikke et bevis for at den omhandler *tarāwīḥ*-bønnen.

I andre lignende hadith, hvor det berettes hvor mange enheder bøn Profeten ﷺ plejede at bede om natten, bliver ramadan-månedens ikke engang nævnt, og alle imamerne i hadith har sat disse hadith ind i kapitler, der har at gøre med *tahajjud* eller *qiyām al-layl*, men ikke *tarāwīḥ*, eksempelvis en anden beretning fra *Sayyidatunā 'Ā'ishah* ﷺ hvor hun sagde:

»Profeten ﷺ plejede at bede tretten enheder bøn om natten, og af dem var *witr* og to enheder for *fajr*«. ²

Disse – og andre lignende hadith – hverken omtaler eller omhandler *tarāwīḥ*-bønnen, men derimod *tahajjud*-bønnen (en anden frivillig bøn om natten). Således er der ingen autentisk hadith, der eksplicit eller entydigt har angivet at Profeten ﷺ plejede at bede otte enheder *tarāwīḥ*-bøn.

TARĀWĪḤ-BØNNEN I PROFETENS ﷺ TID

Da der på den anden side heller ikke er autentiske (*ṣaḥīḥ*) hadith, der eksplicit tilskriver Profeten ﷺ tyve enheder *tarāwīḥ*-bøn, er der – hvad angår antallet – ikke nogen endegyldig og klar overlevering om hvor mange enheder *tarāwīḥ*-bøn Profeten ﷺ selv plejede at bede.

Derfor ser man på Ledsagernes praksis ﷺ og herunder især *Sayyidunā 'Umar bin al-Khaṭṭāb* ﷺ, der i sin tid som kalif indførte tyve enheder *tarāwīḥ*-bøn i forsamling. Om Profetens ﷺ udførelse af *tarāwīḥ*-bønnen har Imam al-Bukhārī berettet følgende hadith:

Fra 'Urwah bin Zubayr at *Umm al-Mu'minīn Sayyidatunā 'Ā'ishah* ﷺ sagde:

»En nat gik Profeten ﷺ ud midt om natten for at bede i moskéen, og nogle folk bad bag ham. Om morgenen talte folk om det, så endnu flere samledes bad med ham (den næste nat). Den næste morgen talte folk igen om det, og den følgende nat blev moskéen fyldt med folk. Allāhs Sendebud ﷺ gik ud til dem og bad, og de bad med ham ﷺ. Da det blev den fjerde nat, kom der så mange folk at moskéen ikke havde plads til dem alle, men Profeten ﷺ kom først ud til morgenbønnen. Da han havde udført morgenbønnen, vendte han sig mod folk, reciterede vidnesbyrdet (*tashahhud*) og sagde dernæst: 'Jeres tilstedeværelse var ikke skjult for mig, men jeg frygtede at den skulle blive obligatorisk for jer, og at I ikke ville kunne klare den.' Så bortgik Allāhs Sendebud ﷺ, mens sagen stod sådan til«. ³

Således bad Profeten ﷺ *tarāwīḥ*-bønnen i forsamling (*jamā'ah*), men de autentiske beretninger specificerer ikke antallet af enheder. Endvidere: Ud af hensyn og barmhjertighed over for folk undlod Profeten ﷺ at indføre den som en fast praksis, så den ikke skulle blive obligatorisk for dem. Efterfølgende bad folk således *tarāwīḥ*-bønnen individuelt og ikke som fællesbøn i moskéen i resten af Profetens ﷺ tid, indtil han bortgik.

² Imam al-Bukhārī, *al-Jāmi' al-Ṣaḥīḥ, kitāb al-tahajjud, bāb kayfa ṣalāt al-Nabī ṣalla Llāhu 'alayhi wa sallam wa kam kāna al-Nabī ṣalla Llāhu 'alayhi wa sallam yuṣallī min al-layl*

³ Imam al-Bukhārī, *al-Jāmi' al-Ṣaḥīḥ, kitāb ṣalāt al-tarāwīḥ, bāb faḍl man qāma Ramaḍān*

INDFØRELSEN AF TARĀWĪḤ-BØNNEN SOM FAST PRAKSIS I MOSKÉEN SOM TYVE ENHEDER

Indtil *Sayyidunā* ‘Umar bin al-Khaṭṭāb رضي الله عنه tid, udførte ledsagerne *tarāwīḥ*-bønnen hver for sig sådan som de havde gjort, efter at Profeten صلى الله عليه وسلم stoppede med at lede dem i *tarāwīḥ*-bønnen, som beskrevet ovenover.

I *Sayyidunā* ‘Umars رضي الله عنه tid var åbenbaringen afsluttet og der var ikke umiddelbart nogen frygt for at den nu skulle blive obligatorisk. Dette var måske en medvirkende årsag, men han valgte som den første at samle folk bag *Sayyidunā* Ubay bin Ka‘b رضي الله عنه og indførte *tarāwīḥ*-bønnen i forsamling som en fast praksis. Det er således berettet:

Fra ‘Abd al-Raḥmān bin ‘Abd al-Qārī, som sagde:

»En nat i ramadan-månedens gik jeg ud til moskéen med ‘Umar bin al-Khaṭṭāb رضي الله عنه og så at en masse folk bad, hver mand for sig selv eller med en lille gruppe bag sig, hvorpå ‘Umar sagde: ‘Jeg tænker at hvis jeg samlede disse folk bag én recitator, ville det være idealt.’ Han besluttede sig derefter for at samle dem bag Ubay bin Ka‘b. Efter det, gik jeg igen ud med ham en anden nat, og folk bad bag deres recitator, og ‘Umar udbrød: ‘Sikke en god innovation dette er (*ni‘ma al-bid‘atu hādhihi*)! Men den bøn som de sover fra, er endnu bedre end den, de står i’ – han mente i slutningen af natten. Den gang plejede folk at stå i bøn i starten af den«. ⁴

Det er altså her *tarāwīḥ*-bønnen blev (gen)etableret, denne gang som en fast praksis, af de troendes anfører, ‘Umar bin al-Khaṭṭāb رضي الله عنه.

Hvad angår antallet af enheder, så er der flere autentiske (*ṣaḥīḥ*) hadith der angiver at det antal som Ledsagerne bad i *Sayyidunā* ‘Umar bin al-Khaṭṭāb رضي الله عنه tid var tyve. Imam al-Bayhaqī beretter:

Fra Sā‘ib bin Yazīd رضي الله عنه, som sagde: »Folk plejede at udføre tyve enheder bøn i ramadan-månedens i ‘Umar bin al-Khaṭṭāb رضي الله عنه tid.« Han tilføjede: »De plejede at recitere mellemlange kapitler og plejede at læne sig op ad deres stokke i ‘Uthmān bin ‘Affāns رضي الله عنه tid på grund af besværet i at stå i bøn (så længe)«. ⁵

I en anden hadith, også autentisk (*ṣaḥīḥ*), beretter Imam Mālik رضي الله عنه:

Fra Yazīd bin Marwān رضي الله عنه, som sagde:

»I ‘Umar bin al-Khaṭṭāb رضي الله عنه tid رضي الله عنه plejede folk at udføre treogtyve enheder«. ⁶

Disse treogtyve enheder er inklusive tre enheder *witr*. Begge disse beretninger er autentiske og især den førstnævnte fra Imam al-Bayhaqī er blevet erklæret autentisk (*ṣaḥīḥ*) af utallige lærde, herunder *Shaykh al-Islām* al-Nawawī, *al-Ḥāfiẓ* Badr al-Dīn al-‘Aynī, *al-Ḥāfiẓ* ‘Alī al-Qārī, *Shaykh al-Islām* Taqī al-Sīn al-Subkī, *al-Ḥāfiẓ* Zayn al-Dīn al-‘Irāqī, *al-Ḥāfiẓ* Jalāl al-Dīn al-

⁴ Imam al-Bukhārī, *al-Jāmi‘ al-Ṣaḥīḥ*, *kitāb ṣalāt al-tarāwīḥ*

⁵ Imam al-Bayhaqī, *al-Sunan al-Kubrā*, *bāb mā ruwiya fī ‘adad raka‘āt al-qiyaḥ fī shahr Ramaḍān*

⁶ Imam Mālik, *al-Muwaṭṭā‘*, *kitāb al-ṣalāt fī Ramaḍān*, *bāb qiyāḥ Ramaḍān*

Suyūfī og andre, hvoraf en del har citeret den som bevis for standpunktet om tyve enheder *tarāwīḥ*-bøn.

En række andre kilder har berettet det samme, og ikke én eneste ledsager er citeret for andet end præcis tyve enheder *tarāwīḥ*-bøn. Således var der konsensus blandt Ledsagerne (*ijmā' al-ṣaḥābah*) om at *tarāwīḥ*-bønnen var tyve enheder, som adskillige fremtrædende lærde har angivet.

DE LÆRDE FRA DE FIRE LOVSKOLER DEFINERER *TARĀWĪḤ*-BØNNEN SOM TYVE ENHEDER

Imam 'Alī al-Qārī al-Ḥanafī skriver:

»Det er det overleverede, i henhold til hvad vi tidligere har angivet og blev – og Allāh ved bedst – til en konsensus, på baggrund af hvad Imam al-Bayhaqī har overleveret med en autentisk overleveringskæde, at 'de plejede at bede tyve enheder i 'Umars tid, såvel som 'Uthmān og 'Alīs tid ﷺ'.⁷

Imam Ibn Qudāmah al-Maqdisī al-Ḥanbalī angiver:

»Mālik har berettet fra Yazīd bin Rūmān, som sagde: 'Folk plejede at bede treogtyve enheder i ramadan-månedens i 'Umars tid' og det er berettet fra 'Alī at han befalede en mand at lede tyve enheder bøn i ramadan-månedens, og dette er (således) som en konsensus«. ⁸

Shaykh al-Islām al-Nawawī al-Shāfi'ī skriver:

»Vid at *tarāwīḥ*-bønnen er sunnah ifølge de lærdes konsensus, og den består af tyve enheder«. ⁹

Shaykh al-Islām Ibn Ḥajar al-'Asqalānī al-Shāfi'ī skriver:

»Ledsagerne blev ved konsensus enige om en afgørelse om at *tarāwīḥ*-bønnen er tyve enheder«. ¹⁰

I stort set alle de klassiske *fiqh* tekster – fra alle de fire lovskoler – er *tarāwīḥ* blevet angivet som tyve enheder. Der har kun været én undtagelse, som vi vil se. I en opsummering af de forskellige holdninger om antallet af enheder for *tarāwīḥ* skriver Imam al-Tirmidhī:

»De lærde har været uenige om natbønnen i ramadan-månedens. Nogle af dem tog det standpunkt at man skulle bede enogfyrre enheder inklusive *witr*, og dette er standpunktet hos Madinahs folk og således er deres praksis i Madinah, mens de fleste lærde følger det som er overleveret fra 'Umar og 'Alī og andre af Profetens ledsagere ﷺ, som er tyve enheder, og dette er også al-Thawrīs standpunkt, såvel

⁷ Imam 'Alī al-Qārī, *Fath bāb al-'ināyah bi sharḥ al-Nuqāyah, kitāb al-ṣalāh, faṣl fi ṣalāt al-tarāwīḥ*

⁸ Imam Ibn Qudāmah al-Maqdisī, *al-Mughnī fi fiqh al-Imam Aḥmad bin Ḥanbal al-Shaybānī, mas'alah: qāla: wa qiyām shahr Ramaḍān 'ishrūna rak'ah ya'nī ṣalāt al-tarāwīḥ*

⁹ Imam al-Nawawī, *al-Adhkār, kitāb al-adhkār fi ṣalawāt makhṣūṣah, bāb adhkār ṣalāt al-tarāwīḥ*

¹⁰ Imam 'Alī al-Qārī, *al-Mirqāt al-Mafātīḥ sharḥ mishkāt al-maṣābīh, kitāb al-ṣalāh, bāb qiyām shahr Ramaḍān*

som Ibn al-Mubārak og al-Shāfi‘ī. Faktisk har Imam al-Shāfi‘ī sagt: ‘Sådan fandt jeg folk bede i vores by, Makkah – de bad tyve enheder.’¹¹

Det samme angiver Imam Ibn Rushd al-Mālikī idet han skriver:

»De (lærde) var uenige med hensyn til det foretrukne antal af (natbønnens) enheder som folk beder i ramadan-måned. Imam Mālik, ifølge et af hans standpunkter, Imam Abū Hanīfah, Imam al-Shāfi‘ī, Imam Ahmad og Imam Dāwūd foretrak tyve enheder, ud over *witr*, mens Ibn al-Qāsim har berettet [et andet standpunkt] fra Imam Mālik, hvor han anså seksogtrediven enheder samt tre *witr*, for at være bedst.¹²

Hvad angår Imam Māliks standpunkt om seksogtrediven enheder eller enogfyrre, så forklarer *al-‘Allāmah* Ibn al-Qudāmah al-Maqdisī, i et kapitel som han gav titlen: »Problemstilling: Han sagde: ‘Bøn i *ramadān*-måned er tyve enheder, dvs. *tarāwīḥ*-bønnen’«:

»Sektion: Det foretrukne ifølge Abū ‘Abdullāh [Imam Ahmad ibn Hanbal] رحمته, i dette, er (at den består af) tyve enheder, og dette er også hvad Imam al-Thawrī, Imam Abū Hanīfah og Imam al-Shāfi‘ī sagde. Imam Mālik sagde Seksogtrediven og han fastholdt at det var det tidligste standpunkt og forbundet med Madinahs folks praksis, for Ṣāliḥ, *mawlā* af al-Taw‘amah, berettede: ‘Jeg oplevede folk bede enogfyrre enheder, hvoraf fem enheder var *witr*.’ Vores bevis er, at da ‘Umar رحمته samlede folk bag Ubay bin Ka‘b plejede han at bede tyve enheder med dem. Derudover har al-Ḥasan berettet at ‘Umar samlede folk bag Ubay bin Ka‘b og i tyve nætter plejede han at lede dem i bøn og han reciterede ikke *qunūt* i dem, undtagen i den anden halvdel. Da det blev de sidste ti dage, bad Ubay hjemme hos sig selv, således at folk plejede at sige at Ubay er gået. Dette er overleveret af Abū Dāwūd og det er berettet af Sā‘ib bin Yazīd, og det er derudover berettet fra ham af flere andre kanaler. Imam Mālik berettede fra Yazīd bin Rūmān, at han sagde: ‘Folk plejede at bede treogtyve enheder i ramadan-måned i ‘Umars tid’. Ligeledes er det berettet fra ‘Alī at han befalede en mand at lede tyve enheder bøn i ramadan-måned, og dette er (således) som en konsensus (*ijmā‘*).

Hvad angår det Ṣāliḥ har berettet, så er Ṣāliḥ svag (*ḍa‘īf*) [som beretter]. Derudover har vi ikke kendskab til hvem der har berettet det til folk, og det kan være at han har set nogle folk gøre sådan, men det er ikke et bevis.

Dernæst: Selv hvis det accepteres at Madinahs folk alle sammen gjorde sådan, så er det ‘Umar gjorde og som alle Ledsagerne i hans tid blev enige om og fulgte, i højere grad værd at følge.

Nogle af de lærde har forklaret at Madinahs folk gjorde sådan fordi de ønskede at opnå lighed med Makkahs folk, for de plejede at kredse om Kabaen syv gange efter hver fire enheder (*tarwīḥah*), så Madinahs folk udførte fire enheder som

¹¹ Imam al-Tirmidhī, *Jāmi‘ al-Sunan, kitāb al-ṣawm ‘an Rasūlillāh, bāb mā jā’a fī qiyām shahr Ramaḍān*

¹² Imam Ibn Rushd, *Bidāyat al-Mujtahid, kitāb al-ṣalāt al-thānī, al-bāb al-khāmis: fī qiyām Ramaḍān*

erstatning for hver syv runders kredsning (*ṭawāf*). Men det som Allāhs Sendebuds ﷺ ledsagere praktiserede var bedre og fortjener i højere grad at blive fulgt«. ¹³

Således er de seksogtredivede enheder, der er overleveret fra Imam Mālik og Madinahs folk, i virkeligheden tyve enheder *tarāwīḥ*-bøn, med fire ekstra frivillige, efter hver fire (*tarwīḥah*) som erstatning for den kredsning om Kabaen (*ṭawāf*) som Makkahs folk udførte, hvilket giver seksten ekstra enheder ud over de tyve, og bliver således seksogtredivede. Dertil regnes *witr* med – som ifølge nogle lærde var tre, med to frivillige enheder bagefter, eller som ifølge andre var fem enheder, således at det i alt blev enogfyrrer. Men ser man bort fra alle de ekstra enheder som Madinahs folk praktiserede, for at opnå større belønning, såvel som *witr*, så bad de som udgangspunkt og grundlæggende set tyve enheder *tarāwīḥ*, og Allāh ved bedst. Men de bad i hvert fald ikke mindre end tyve. Det er altså overhovedet ikke berettiget fra nogen af ledsagerne, at de nogensinde bad otte enheder *tarāwīḥ*-bøn.

Det er værd at bemærke at de klassiske kilder – Ledsagerne (*ṣaḥābah*), Følgerne (*tābi‘ūn*) såvel som de efterfølgende imamer – ikke engang nævner otte enheder *tarāwīḥ* som en mulighed, men nævner udelukkende tyve enheder, som de fleste har fulgt, og så de seksogtredivede eller enogfyrrer som Madinahs folk ifølge nogle beretninger plejede at udføre. Standpunktet om otte enheder *tarāwīḥ* er således ikke et klassisk standpunkt, der kan spores til nogen som helst blandt *Salaf* (de første tre generationer af muslimer), men en moderne innovation, som afviger fra hvad de tidligste generationer af muslimer har fulgt.

Dette bekræftes yderligere af adskillige beretninger fra en lang række fremtrædende Følgere (*tābi‘ūn*), herunder Nāfi‘ bin ‘Umar, Yaḥyā bin Sa‘īd, ‘Aṭā’, og andre, som berettet af Imam Abū Shaybah i hans *Muṣannaf* og som også nævnt af *Shaykh al-Islām* Ibn Ḥajar al-‘Asqalānī i *al-Fath al-Bārī (kitāb al-tarāwīḥ)*.

Endvidere anses det at *Sayyidunā* ‘Umar bin al-Khaṭṭāb ﷺ indførte lige præcis tyve enheder *tarāwīḥ* i sig selv for at være et bevis på at dette er hvad Profeten ﷺ også plejede at bede, for selvom der ikke er nogen autentisk hadith, der direkte angiver antallet af enheder Profeten ﷺ bad da han ledte folk i *tarāwīḥ*-bøn i ramadan-månedens få gange, det skete, er der nogle svage beretninger der påviser det, og derudover det argument at hvis Profeten ﷺ havde bedt et andet antal end tyve, ville andre ledsagere helt sikkert have udtrykt deres uenighed med ‘Umar bin al-Khaṭṭāb ﷺ eller andre standpunkter ville i det mindste være blevet overleveret fra dem.

Således er det berettet:

Fra Imam Abū Yūsuf, at han sagde:

»Jeg spurgte Imam Abū Hanīfah om *tarāwīḥ*-bønnen og det ‘Umar ﷺ praktiserede, hvortil han svarede: ‘*Tarāwīḥ*-bønnen er en betonet sunnah (*sunnah mu‘akkadah*) og ikke noget ‘Umar opdigtede på egen hånd eller introducerede som noget nyt. Han påbød det ikke, uden at det var på baggrund af en kilde han havde eller uden at det var i komplet lydighed overfor Allāhs Sendebud ﷺ’«. ¹⁴

¹³ Imam Ibn Qudāmah al-Maqdisī, *al-Mughnī fī fiqh al-Imam Aḥmad bin Ḥanbal al-Shaybānī, mas’alah: qāla: wa qiyām shahr Ramaḍān ‘ishrūna rak‘ah ya’nī ṣalāt al-tarāwīḥ*

¹⁴ Imam al-Shurunbulālī, *Marāqī al-Falāḥ, kitāb al-ṣalāh, faṣl fī al-tarāwīḥ*

Men selv hvis man ser bort fra dette, er det eksplicit blevet gjort obligatorisk for muslimerne at følge de retledte kaliffers sunnah, idet Profeten ﷺ har sagt:

»Det er jer pålagt at følge min Sunnah og mine retledte kaliffers Sunnah efter mig«. ¹⁵

Og der er ingen tvivl om at alle Ledsagerne i *Sayyidunā* 'Umar bin al-Khaṭṭāb's tid ﷺ bad tyve enheder *tarāwīḥ* og intet andet end tyve er overleveret fra ledsagerne.

Faktisk ligger det i selve ordet '*tarāwīḥ*' at det ikke kun kan være otte enheder. *Shaykh al-Islām* Ibn Ḥajar al-'Asqalānī forklarer:

»*Tarāwīḥ* er pluralis af *tarwīḥah*, som betyder at hvile en gang, ligesom ordet '*taslīmah*' fra '*al-salām*'. Bøn i forsamling i ramadan-månedens nætter kaldes *tarāwīḥ*, fordi de første der samledes for den, plejede at hvile efter hver to sæt *salām* (*taslīmah*)«. ¹⁶

Således er *Tarāwīḥ* pluralis af '*tarwīḥah*' som i grunden betyder 'at sidde' eller 'at hvile', og i traditionen blev de fire enheder kaldt sådan, efter hvilke man sad og hvilede. På arabisk dækker en pluralis form over mindst tre eller flere enheder af noget. Hvis *tarāwīḥ* havde været otte enheder, ville man kun nå at sidde én gang efter fire enheder, før alle otte var overstået. Det ville derfor have heddet *tarwīḥah* og ikke *tarāwīḥ*. Selv hvis man medregner hvilepausen ved afslutningen af alle otte, så ville det blive to gange man sad efter hver fire enheder, og ville således blive kaldt *tarwīḥatān* eller *tarwīḥatayn* i dualis form. Men det hedder *tarāwīḥ* i pluralis, hvilket viser at man sidder mindst tre gange, dvs. der skal (sprogligt set) være mindst tolv enheder, før man overhovedet kan kalde det *tarāwīḥ*. Kildeteksterne har så vist at der er tale om at man sidder fire gange i alt, efter hver fire enheder bøn, således at det bliver tyve enheder i alt, sådan som det var ledsagerens faste praksis. Men alene det faktum at det kaldes *tarāwīḥ* - pluralisformen - og ikke entalsformen eller dualisformen er en tydelig indikator på at standpunktet om otte enheder ikke kan være det korrekte, for som forklaret kan kun otte enheder bøn slet ikke kaldes *tarāwīḥ*.

¹⁵ Imam al-Tirmidhī, *Jāmi' al-Sunan, kitāb al-'ilm, bāb mā jā'a fī al-akhdh bi al-sunnah wa ijtināb al-bida'* & Imam Abū Dāwūd, *Jāmi' al-Sunan, kitāb al-sunnah, bāb fī luzūm al-sunnah*

¹⁶ Ibn Ḥajar al-'Asqalānī, *Fatḥ al-Bārī, kitāb ṣalāt al-tarāwīḥ*

KONKLUSION

Det er nødvendigt (*wājib*) for enhver muslim at følge en autentisk og korrekt fortolkning af islamisk lov, og i vores tid findes dette kun i de fire lovskoler. De lærde har således – med klare og stærke beviser – forklaret at det er nødvendigt (*wājib*) for enhver at følge en af de fire lovskoler. Og alle de fire lovskoler har enstemmigt bestemt at *tarāwīḥ*-bønnen består af tyve enheder, med en enkelt undtagelse af form af én af holdningerne inden for Mālikī skolen, der (som forklaret) foretrækker at tilføje seksten yderligere frivillige enheder.

Standpunktet om otte enheder for *tarāwīḥ*-bønnen er således ikke andet end en moderne afvigende innovation (*bid'ah ḍalālah*), som går direkte imod en konsensus blandt Ledsagerne (*ijmā' al-ṣahābah*), og eftersom Ledsagernes konsensus er et bindende bevis i islam, er det forbudt (*harām*) at se bort fra den, og følge sine egne misfortolkninger af forskellige hadith, sådan som nogle folk har gjort i moderne tid.

De folk, der kun beder otte enheder, får ikke udført det som, i henhold til Ledsagernes konsensus, er sunnah i islam som *tarāwīḥ*-bøn. Vi siger ikke at deres bøn slet ikke er gyldig, men i bedste fald er deres bøn en form for frivillig natbøn (*qiyām al-layl*), som kan udføres både i og uden for ramadan-måned. I værste fald er deres bøn en afvigende innovation (*bid'ah ḍalālah*), for der er intet belæg for at etablere otte enheder bøn i forsamling hver nat i ramadan-måned og kalde det en sunnah.

I virkeligheden har man ret beset forvrænget Profetens ﷺ velsignede Sunnah og det islam ønskede af muslimerne, og har i stedet indført sin egen afvigende innovation (*bid'ah ḍalālah*).

Opnår man så at have fulgt Profetens ﷺ Sunnah og dermed Allāhs ﷻ tilfredshed, hvilket er formålet med selve udførelsen af *tarāwīḥ*-bønnen? Svaret er nej, for der er ingen gyldig forståelse, fortolkning eller lydighed af Sunnah, hvis ikke det er i henhold til hvad der er overleveret fra Profetens ædle ledsagere ﷺ og de retskafne og anerkendte lærde fra de fire lovskoler.

Det bør således være klart at standpunktet om otte enheder *tarāwīḥ* ikke er et gyldigt standpunkt. Der er ikke bare tale om almindelig uenighed (*ikhtilāf*) blandt de lærde, hvor man kunne følge det standpunkt man anså for at være korrekt, og respektfuldt lade folk følge en anden fortolkning (dette er kun muligt inden for de fire lovskoler, for kun deres fortolkninger er gyldige, selvom de kan være forskellige), men der er tale om at visse folk har introduceret en ny holdning der ikke har eksisteret før det tyvende århundrede og som ud over at gå imod Ledsagernes konsensus, på ubehøvet vis bliver fremlagt som det mest korrekte standpunkt og mest i henhold til Profetens ﷺ Sunnah selvom holdningen i virkeligheden er en afvigende innovation. Det er en fornærmelse imod Ledsagerne at hævde at have forstået Profetens Sunnah ﷺ bedre end dem alle, og i vores øjne er dette uacceptabelt og ikke andet end vildfarelse.

Da formålet med denne tekst ikke har været andet end en kortfattet opklaring af spørgsmålet om hvorvidt *tarāwīḥ*-bønnen er otte eller tyve enheder og om hvorvidt otte enheder overhovedet er gyldigt, er nogle aspekter af diskussionen blevet undladt. At vi ikke har nævnt og gendrevet alle de argumenter som afvigerne fremlægger for otte enheder *tarāwīḥ* skal ikke forstås som at vore lærde ikke har afvist, gendrevet og forklaret dem. De

lærde har faktisk forfattet mange fremragende værker om emnet, men for det engelsktalende publikum er følgende par tekster anbefalelsesværdige:

1. *Nasir al-Din al-Albani's slanderous declaration that the Companions' unanimous practice of 20 rak'ahs of Taraweeh is a reprehensible innovation (bid'ah)!* – af Shaykh Ahmad Ibn Muhammad.
2. *Taraweeh Prayer – 8 or 20 rak'ahs?* – fra værket *al-Albani Unveiled*, af Shaykh Sayf al-Dīn Ahmad ibn Muhammad.
3. *The Number of Rak'ats in Tarawih* - fra værket *Fiqh al-Imam*, af 'Abdur-Rahmān ibn Yūsuf.
4. *Is Tarawih Prayer 20 raka'at?* – Ebrahim Kadwa.

Må Allāh vejlede os på deres vej, som Han har vist sin nåde – og redde os fra at følge i afvigernes vildspor.

*Allāhs fred og velsignelser vær med vor elskede Mester Muḥammad,
hans rene familie og alle hans ædle ledsagere.*